

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1903. augusztus 20.

Csütörtök.

XXII. évfolyam. 67. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 ha. áb s. petitsorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyilttér sora 30 fillér.
A hirdetmények s. nyiltterek díja előre fizetendő.

Fegyverszünet.

(—z—y.) Egy vezér ismét kiállott a csatasorból, az ellenséges hadak pár napra félretették a fegyvert, pihennek. Erőt gyűjtenek új küzdelemre. Vajjon ki ellen? Egymás ellen aligha. Hiszen a két párt, amely egymással szemben áll, nem ellenséges tábor a kérdésben, mely körül e hadakozás foly, nem is ellenfelek, sőt külön uton, más módon közös célra törekcsenek.

Hát van-e magyar ember, akinek lelkebe ideálkép oltva ott ne lebegne a független Magyarország? Hát van-e magyar hazafi, aki ne sóvárogná magyar hadseregében a magyar vezényleti nyelvet, magyar tiszteket, Magyarország címerével? — Nincs!

De amíg egyik tulheves fantáziájával oda rajzolja ezeket a ma, vagy holnap képébe, addig a másik önmegtartóztatással, türelemmel igyekszik biztos alapra készíteni az utat, hogy azonszíkla-szilárdan nyugodhasson majd a jövő.

Az ellenzéki pártok diadalmámborban hirdetik: győztek, megbuktattak újra egy hazafiatlan kormányt, s szétverték annak mindenre kapható többségét.

Hát lássuk csak azokat a győzelme-

ket! Ha a szabadelvű párt az az akarattal nélküli többség, mely parancsszóra tánczol minden kérdésben, ha a miniszterek olyan hazaáruló osztrák lakájok, minőnek sok ellenzéki lapban feltüntetik, akkor ma a képviselő urak nyugodtan hűsölnek egyik-másik fürdőben, Széll Kálmán mint miniszterelnök elégedetten pihen rá-tóti kastélyában s a felemelt ujonezjutalék már be is sorozott legénysége készül az októberi berukkolásra.

Mert az olyan összevásárolt, összeparancsolt többség, eddig leszavazott volna minden obstrukciót.

Hiszen tisztességtelen, erőszakos eszközökkel — sajnos — még ma is lehet kormányozni Magyarországot.

De ki használta, ki nyult azokhoz az eszközökhöz? Talán Széll Kálmán?

— A Felség a katonai vezető emberekkel folytatott tanácskozás alapján a miniszterelnök elé terjesztette azokat a kívánalmakat, melyeket a közös birodalom védelme, a hadsereg érdekében teljesíteni kell.

A hűséges alattvaló meghajolt apostoli királya akaratát előtt, megpróbálta érvényt szerezni annak addig, amíg be nem látta, hogy ez az akarat a nemzet többségének akaratával ellentétben áll, de

ellentétben áll az Ő igaz magyar hazafiságával.

Akkor nyomban félrevonult.

Következtek az ő felségé elé hívott politikusok. Nem egy lehetett volna közülök miniszterelnök. Ha olyan hazafiatlan érdek csoport a szabadelvű párt, könnyű lett volna megtalálni a többséget s beülni a miniszterelnöki székre. És ezeket a „rossz“ hazafiakat az önző egyéni érdek nem vakította el. Sorra tértek ki az utból s háritották el a legmagasabb bizalmat, kitüntetést.

Nem kellett a husos fazék.

Nemzeti engedményeket követeltek, de mert nem kaptak, inkább visszaléptek; emlitsen bárki egyetlen esetet, hogy megkísérelték volna a törvényteleniséget, erőszakoskodást.

Jött gróf Héderváry a „grancsár“. És kezdte azon, hogy visszavonta a katonai javaslatokat. Engedményeket nem hozott, erőszakhoz nem folyamodott s midőn megérezte a nemzeti közvélemény hangulatából, hogy a nemzet jogos követelményei előtt kitérni nem lehet, visszavonult.

Most fegyverszünet van. — A pártok vezető emberei készülnek új küzdelemre. De nem egymás ellen, — a nemzeti jogokért.

T Á R C Z A.

Idill. *)

Irta: Zsögön Zoltán.

Csókot hullatott a
Szellő a virágra,
Remegett a virág
A csók mámorába.
Pillangó hintázott
Szép, aranyos szárnyon;
Szerelmes volt minden,
Minden a világon.

Szomorúfűznek a
Jegye udvarolt,
Szomorúfűz lágyan
Rózsátőre hajolt;
Égő rózsabokor
Liliomot ölelt,
Liliom lábánál
Ibolyácska hevert.

Ibolya tövében
Csillagó két bogár,
Kis tolvaj módjára
Talán rabolni jár?
Csápjuk összetéve;

Valamit beszélnek,
De jó füle van ám
Az elfutó szélnek,
Meghallja a titkot
S tovább adja, viszi:
Szerelmi vallomás! —
És a ki nem hiszi,
Nézze: a két bogár
Pirul szemérmesen;
De, hogy az eseten
Senki se nevéssen:
Átölelik egymást,
Zümmögve szállnak el —
S apró nászkíséret
Utánuk szárnyra kel.
Jegye lombja közt
Csipegő kis madár
Mért remeg, mitől fél?
Szegényke kire vár?
Jobbra néz, balra néz,
Igaza'ja tollát;
Talán gyilkos ölyvet
A szomszéd ágon lát?
Ha a szél meglebben,
Ha a levél megmozdul:
Dobog a szíve, hogy
Hangja is bele ful.
Aztán, mint hirtelen
Támadó sejtetem,
Tarka szép ruhában
Párja is ott terem.
Tipegnek, forognak;

Ez sir, az dalba kezd;
Majd csőrük összeér
És az ajk néma lesz.
Szerelmes kar gyanánt
Kitárják a szárnyuk
S nem látják: alulról
Ki tekint rájuk.

Árnyas lomb a nászágy;
A kis pár benne reng
S közelben valaki
Ezen úgy elmereng.
Hóféhér kis galamb,
Vagy karsu őz talán?
Tündér, vagy rózsaszál? —
Mindenik: szőke lány!
Melle, kis hógalamb;
Karja, a gyöngyvirág;
Termete, karsu őz,
Szeme: tündérvirág.

Székely furfang.

Igaz történet.

Nem pikáns történet a mit elbeszélék,
Bátran olvashatják ifjak és vének.
S a mig elmondanám, hogy és mőkép esett
Ez a bussal elegy mulatságos eset,
Egy pár pillanatra türelmükkel kérem,
Ha ezt meggyerhetem, busás az én bérem.

*) Részlet a „Czilike“ cz. költői beszéből.

Találgatják, ki lesz az új vezér, az új miniszterelnök? Akárki legyen, engedmények nélkül nem jöhet. Rég kimondták ezt a szabadelvű párt vezető emberei: Apponyi, Wekerle, Csáky s a többi.

Ha tehát jönni fognak azok a nemzeti engedmények, úgy azok kivívásában méltó része van a szabadelvű pártnak is.

Haszaszeretetlenben nincs különbség közöttük, de míg a szabadelvű párt hazafias törekvését korlátok közé szorítja az ő felsége által és az Ausztriával való közösségből vont határ, addig az ellenzéki pártok hangosan hirdethetik hazafiasságukat s állhatnak elő a legmesszebb menő követelésekkel.

A katonai kérdésekben ismét egyezni kell a szabadelvűpárt minden árnyalatának s egy akaratot kell lenni a nemzeti közvéleménnyel, közakarattal.

Annyi bizonyos, hogy jöhetnek, mehetnek gyors egymás utánban a kormányok — engedmények nélkül megállni egyik sem fog.

A fegyverszünetet bizonyára szervezkedésre fogják használni s a válságból kivezető utat azalatt megfogja találni a 37 év óta vezető szabadelvű párt.

A hivatalos lap a következő hirdetésben jelenti a Héderváry-kormány lemondásának királyi elfogadását:

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi augusztus hó 13-án kelt legfelső elhatározásával, a magyar összes miniszteriumnak hivatali lemondását kegyelemben elfogadni és egyszersmind meghagyni méltóztatott, hogy az egyes miniszterek hivatalos működésüket további legfelső elhatározásig folytassák.

A válság. A „Politikai Értesítő”-nek jelenti Bécsből, hogy Héderváry miniszterelnök mint homo regius megbízást nyert arra, hogy az összes parla-

menti tényezők bevonásával tárgyalást kezdjen és keresse a kibontakozást. A helyzetet és a helyzet megoldását két irányból neheztelik meg és pedig olyan mértékben, hogy illetékes körökben ma már nemcsak a magyar parlament válságáról, hanem ezzel kapcsolatban és ebből kifolyólag Ausztria válságáról is beszélnek, a mi egyben a monarchia válságát is jelenti és nemcsak belpolitikai, hanem külpolitikai komplikációkat is jelent. A míg ugyanis a magyar ellenzéki pártok a legvégső parlamenti fegyver teljes kibocsátása mellett folyton növekedő erélyességgel követelik a nemzeti aspirációk radikális megoldását és elérkezettnek látják az időt arra, hogy ezekben a kérdésekben teljes kielégítést nyerjenek, tehát a hadsereg nyelvének kérdése is eldöntessék: azalatt az összes ausztriai politikai tényezők ez ellen sorakoznak és azt vitatják, hogy a magyar ellenzék követelése a 67-es kiegyezés megszegését és revízióját jelenti, a mi érinti a két államnak egész egymáshoz való viszonyát és érinti a gazdasági kiegyezést is. Ez a helyzet ilyenformán a monarchia válsága és diplomáciai komplikációkra is vezethet. A válságból való kibontakozás útjában tehát ma már a királynak és a holnapi nappal tárgyalást kezdő megbízott miniszterelnöknek nemcsak a magyar ellenzék követeléseivel kell számolnia, hanem Ausztria válságával és a monarchia válságával is. Héderváry miniszterelnök nem a maga kormánya érdekében fogja ezeket a tárgyalásokat folytatni, s valószínűleg az ellenzéki pártokkal nem közvetlenül fog érintkezésbe lépni.

Népoktatásügy Háromszékvármegyében.

— Csánki Gyula kir. tanfelügyelő jelentése a közigazgatási bizottság aug. ülésén. —

Mielőtt tulajdonképpen jelentésem előterjesztéséhez kezdenék, engedjék meg, hogy megemlékezzem néhány szóval én is arról a gyászestéről, a mi a bizottság elnökének, Háromszékvármegye főispánjának, hatálykai Pótsa József es. és kir. kamarás, val. b. t. t. urnak elvesztésében első sorban a vármegyét és közelebből a közíg. bizottságot; de másodsorban és itt az egyes közíg. ágak között mindjárt legelső helyen a népoktatási közigazgatást, vármegyénk népoktatásügyét is oly közelről, oly leverőleg érintette.

Néhány szóval, csak mert a nagy veszteség

kibeszélésére úgy sem volna elég bármi szó áradat mert az őszinte fájdalom kevés szava. A hosszas betegeskedésnek, a gyűléseinkről való hosszas távollétnek csakugyan örökre elmaradás csakugyan halál lett hát a vége. A most egy esztendője még életvidor, munkabíró, munkakedvtől duzzadó férfi. Ő sem bírt hát megküzdeni az öldöklő kórral s a pár hónapi élethalál harcából, a melyben szeretteinek aggródó gondja, a vármegye egész közönségének a székek nagyjainak és kicsinyjeinek, köztük a vármegye tanítóságának részvéte és buzgó imája is mellette küzdött, itt is a halál került hát ki győztesen. Egy éve nincs még, hogy helyet engedünk e teremben a kor és a körülmények által kívánt átalakítási és helyreállítási munkának és a mikor ismét visszatérünk e megújított falak közé, ő a kit úgy megszoktunk már e falak között, a ki hónapról-hónapra nyújt a arczával köszöntött itten bennünket, nincs közöttünk többé.

Általános, szomorú sorsra a hatni, alkotni hivatott halandó embernek, hogy nem láthatja, nem élvezheti küzdelmének gyümölcsét. Ritka kegyeltjei az égnek, a kik e tekintetben kivételt képeznek és minél nagyobb, tevékenyebb volt az illető, annál több ilyen szál és kapocs köti az élethez.

Bizonyára sok sok ilyen alkotás tette nehezzé és keserűvé az élettől való megválást elköltözött kegyelmes urunknak is; hiszen ő maga volt a megtestesült tevékenység, az örök alkotni-vágyás, hiszen neki ez volt legfőbb erénye s ez volt talán egyetlen hibája is. Mindent ő szeretett volna csinálni és megcsinálni, a közíg. összes teendőket ő szeretett volna elvégezni. Én ilyennek ismertem őt, a 70 felé közeledő férfit, akkor a mikor talán meg is feszkelte már magát szervezetében a halált hozó betegség csirája; mennyivel inkább ilyen lehetett a férfikor reggelén és delölőjén, mennyivel inkább ilyen lehetett azokban az időkben.

(Folytatása következik.)

A minorita-rend nagygyűlése.

Arad, augusztus 14.*

A magyarországi minorita tanító-rend nagygyűlése, mely a rend anyagi és szellemi ügyeit megvitatni, ezeket illetőleg határozatokat hozni és a tiszt-

*) Mult számunkra későn érkezett.

Szerk.

Anno — hányat irtak? ... Ezzel nem gondolok, Elég, ha kimondom: megtörtént e dolog. Kézdivásárhelyen, valamikor régen, Az volt a nagy kérdés: főbíró ki legyen? Két jelölt versengett a bírópálcáért, Mely azon időben királysággal felért. Az egyik jelöltnek — mondjuk — Elek bának Nagyszámu baráti s elvtársi valának,

Biztak is magukban, hogy ők győzni fognak, Hajtogatták váltig: „Ennek a dolognak Sikerülni kell, ha bármi történik is, Ugy megéljen minket kaptafa és dikis! És, hogy a győzelem bizonyosabb legyen, Folyt a dinom danom vígan völgyön-hegyen; Persze: minden Elek bátya kontójára, Mert a vétunoknak akkor is volt ára. Rádásul leszólták az ellenjelöltet S kimondtak egy szívvél: „Nem választjuk őtet!”

Mig ezek történtek az egyik táborban, A más párt is uzsott, no igen — a borban. S bár tudták maguk is: kevesebben vannak, — Ilyen kicsiségre nálunk mit sem adnak — Össze-összejötték tavaszi estéken S fogadkoztak szörnyen: „Bíró Dénes léssen, Ő, avagy senki más! A harabáskáját!” Ennek, persze, Dénes fizette az árát.

Kifőzték a tervet és elhatározzák, — Kinek a szavára, ki volt az a kozák? — Jó magam sem tudom — elég a bozzája, Többek közt egy estén ezt határozza a Dénes pártja bölesen: „Győzni csak úgy lehet, Ha rossz hírbe hozzuk a bész ellenfelet.

Dictum-factum úgy lett! Egy vasárnap este

— Ezt a jó alkalmat Dénes pártja leste — Még a szokottnál is többet ittak, ettek Elek és hívei ... Kurázsiskok lettek. S a mint botorkáltak éjjel után haza, A szél valahonnan gyanus hangot boza ... Hallgatva, figyelve megállnak zordonan: „Valahol tolvaj jár! ... Igen, igen ottan Ama ház híjjában! S ekkor Elek gazda, Mankóssát sebtiben karjára akasztva, S gerezdől-gerezdre keresve az utat, No meg egy nyílást, a hol ő is bejuthat, Merész elszántsággal a híjjuban terem ... — Ki gondolta volna, hogy a híjju verem? — Célja volt: megcsinálni azt a hunczut tolvajt S éppen ez hozá az ő nyakára a bajt ...

No de tartsunk rendet! Mig ezek történtek, Az utoza más felén felhangzik az ének. Közeledik Dénes a párthíveivel, — Tudjuk jól magunk is, hogy a bor mit mivel — S embereket látván az éji homályban, Kurázs náluk is volt, átszólának hát bátran: „Kendtek mit csinálnak, mi járatban vannak? ...” Feleletül azok hetykő választ adnak: „Tolvaj jár odafenn, Elek azt keresi, Hogy méltó jutalmát adhassa meg neki! ...” „Tolvaj? ... Az igralmát! ...” Rohannak a lázba S felferik a gazdát, hozván szörnyű házba ... Ezalatt azonban gyorsan összesugnak ... S aztán csapnak lármát ... beválnék száz ludnak ... „Tolvaj! Rabló! Gyilkos! ...” — kiabálják folyvást ... Ebből még nagy baj lesz, Elek bátya, meglásd!

Hát a ház gazdája? ... No az se hall, se lát ... Gyertyával akarja gyújtani a gyufát ...

Ugy meg van az ijedve, hogy a foga vaezog ... S mind csak ezt makogja: „A ga ... ga ... ga ... gazok! ...”]

Végre nagy nehezen összeszedi magát A biztató szóra: „Ne félj az angyalait! ...” S megjelenik ő is ... jaj, de nem nadrágban ... Hanem, — hogy is mondjam? — egy alsó szoknya-ban ...]

Dénesnek a pártja tán észre se vette, Mivel hogy merész ezél lebegett előtte: Üstökén ragadni ezt a jó alkalmat, Mikor beszélni kell, bolond a ki hallgat! Gyertyavilág mellett híjjuban teremaok: „Ugy hát, Elek bátya, sonka kéne kendnek! ...? Ahá most már értjük, így gyűlt a sok vagyon? ...” Csufolódnak rendre négyen, ötön, haton. Tolvajt üző Elek meglepetve bámul ... Zavartan néz körül: nincs más Elek hátul? ... Őt tartják tolvajnak, ki tolvajt keresett ... Nemde: bussal elegy mulatságos eset? ...

Másnap a városon szájról-szájra járt a Hir, hogy: Elek bátya csufosan megjárta, Sonkát akart lopni, jaj, de rajta vettett! ...” Még az unokák is emlegetik eztet. Így beszélt nekem Elek bátyám fia S büszke rá, mert tudja: nincs mért pirulnia! Még csak annyit mondott: „A bíró Dénes lett, Pedig kicsi legény volt az apám mellett!”

* * *

Tanulság ebből az: Szerelmes macska-párt Tolvajnak soh' se véd, mert más is pórul járt!

Kacozgó.

viselőket választani hivatott, folyó hó 11., 12. és 13. napjain Aradon folyt le. A rendtartomány kormánytanácsosai, őrei, theologiai magisterei és az egyes rendházak választott képviselői f. hó 10-én gyűltek Aradon. Az ujonnan épült palotaszéri rendházban fényes és kényelmes hajlékot nyertek. A nagygyűlésen a következő rendtagok vettek részt: Fonzi József dr. a római rendgenerális titkára, a nagygyűlés elnöke; lovag Csák Ciriák dr. a rend magyarországi tartományfőnöke; Czaiich Gilbert dr. romai apost. magyar gyóntató (Rómából); Supka Béla, Pázsiny Bonaventura, Novák Adorján, Monay Ferencz, Febér Alfréd (Aradról); Berényi Gedő, Stadler Albin (Marosvásárhelyről); Kórody Pius (Szegedről); Hassák Vidor főgimn. igazgató, Asbóth Viktor és Koch Sándor főgimn. tanárok (Kézdivásárhelyről); Csütörtök Arnold dr. és Musits Anzelm (Pancsováról); Pataki Miksa, Jakobovits Ágost és Kardos Lambert (Lugosról); Zsuffa Fausztin, Blaszkovits Frigyes és Lakatos Ottó (Nagybányáról); Deli Ödön (Nagyenyedről); Szőke Dániel (Kolozsvarról); Bajai Armand, Dassiewicz Eusták és Zimányi Károly (Miskolcra); Belesék Kornél (Csütörtökhelyről); Maudrik László (Ezerből); Mátéfi Ipoly (Lőcséről); Konkoly Barnabás (Nyírbátorról); Schöffler Leó és Tóth József (Szilágysomlyóról) 10-én este a nagygyűlés tagjai Berényi Gedő, kiérdemült rendfőnök vezetésével mellett tisztelegtek lovag Csák Ciriák dr. rendfőnöknek, majd a rendfőnök vezetésével megjelentek a Fonzi József dr. elnöknek tisztelegésre. Lovag dr. Csák latin üdvözlő beszédére az elnök latin nyelven válaszolt, biztosítván a rendtartományt szeretetéről. Ezután az ebéd közben gyűltek össze a gyűlés tagjai, hol a rendtartomány titkára felolvasta az elnök megbízó levelét, majd pedig az elnök kinevezte a gyűlés jegyzőjét, átadván neki tisztségének jelvényeit: tintatartót és tollat. Az elnöknek klasszikus latinsággal mondott megnyitó beszéde következett erre, melyben méltatta a rendnek hazafias és egyházi érdemeiben gazdag múltját, majd a választókhoz szólván, hangsúlyozta a választás fontos és felelősségteljes voltát.

Másnap, folyó 11-én istentisztelet után megnyílt a nagygyűlés. A tanulmányi, pénzügyi, gazdasági bizottságok megválasztása után az egyes házak képviselői, valamint az örök beszámoltak a nagygyűlés előtt az egyes házak, illetve önközségek állapotáról.

Folyó hó 12-én ünnepélyes szent mise után a gyűlés tagjai ünnepélyesen, énekszóval felvonultak a tanácssterembe, hogy rendfőnököt válasszanak. Az elnök felszólítására az eddigi rendfőnök lemondott állásáról, átadta hatalmának jelvényeit és az elnökkel feloldozásban részesült. Az erre következett tükös szavazásban 33 szavazó vett részt. Egy szavazó lap üresen került az urnába, maradt tehát 32 szavazat. Ebből Csák Ciriák dr. a vaskorona rend lovagja nyert 30 szavazatot; ennél fogva lovag Csák Ciriák dr. örökös szótöbbséggel, majdnem egyhangulag megválasztott négy esztendőre a magyarországi minorita tanító rend tartományi főnökévé. Délután a kormánytanácsos és a bizottságok üléseztek.

Aug. 13-án, mint az előző napokon, ünnepélyes szent mise volt, melyet az újból megválasztott rendfőnök mondott fényes segédlettel. Ezt követte a kormánytanácsos gyűlése. A Fonzi József dr. elnöke alatt tartott gyűlésnek tárgya a rendi előjárók választása volt. A választások eredményét déli 12 órakor hirdette ki a nagygyűlés titkára. Az eredmény a következő: A rend titkára: Fehér Alfréd.

Örök őr és a rendfőnök kísérelje a római generális választásra: Pázsiny Bonaventura, Örök: Novák Adorján, Schöffler Leó, Dassiewicz Eusták, Stadler Albin. Házfőnökök: Supka Béla (Arad), Zsuffa Fausztin (Szeged), Pataki Miksa (Lugos), Csütörtök Arnold dr. (Pancsova). Tizedes Tóbiás (Eger), Dobróczy Alajos (Nagy-Bánya), Konkoly Barna (Nyírbátor), Mahalesik Bonaventura (Szilágysomlyó), Bajay Amand (Miskolc), Belesék Kornél (Csütörtökhely), Faix Lipót (Lőcs), Schmidmayer Antal, (Imregh), Szőke Dániel (Kolozsvár), Asbóth Viktor (Kézdivásárhely), Dely Ödön (Nagy-Egyed). Ideiglenes kormánytanácsosok: Kardos Lambert, Lakatos Ottó, Monay Ferencz, Koch Sándor. Ujczemester: Monay Ferencz.

Aug. 13-án délután a kormánytanács határozott a bizottságok jelentései fölött, megállapodásra jutott egyes elvi kérdésekben és végül örökös kormánytanácsosokká megválasztotta: Hassák Vidor főgimn. és főnöv. int. igazgatót, Supka Béla aradi házfőnököt.

Adott jele a nagygyűlés valamennyi tagja összegyűlt az aulában. Gonzi dr. elnök remek latin beszéddel berekesztette a gyűlést. Az elnök által olmondott imák alatt a gyűlés tagjai letérdeltek és az elnök a szokásos fölödozásban részesítette őket. A toronyban megkondultak az összes harangok, az aulában pedig felhangzottak a Tedeum landamus fenséges szavai. Imádság és harangzugás hatalmas összhanggá egyesülve hirdették, hogy véget ért a magyarországi minorita-rendnek nagyjelentőségű, eredményekben dus nagygyűlése.

--ch

NAPI HIREK.

— A király születésnapját Kézdivásárhelyen hétfőn este és kedden a szokott fényvel ünnepelték meg. Hétfőn este a főter és főbb utcák fényesen ki voltak világítva, a főtéren a tűzoltó zenekar tizenöt rendezett, melyet nagy néptömeg hallgatott végig; Dávid János pirótechnikus pedig pompás tűzijátékkal gyönyörködtette a közönséget. Kedden d. e. 9 órakor a rom. kath., 10 órakor a ref. templomban ünnepélyes isteni tiszteletek voltak, melyen a hivatalos hatóságok és testületeken kívül a közönségből is sokan vettek részt.

— Szent István király napján, aug. 20-án d. e. 10 órakor ünnepélyes szent mise s alkalmi beszéd lesz a kézdivásárhely-kutai rom. kath. templomban, melyen a közönségen kívül a hivatalos hatóságok és testületek is részt fognak venni.

— Molnár Viktor államtitkár. Már Széll Kálmán idejében szó volt arról, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumban még egy államtitkári állást szerezzenek. Most újból fölvetették annak eszméjét, még pedig pozitívab alakban, úgy, hogy már a személyre nézve is történt megállapodás a megítéltet a felterjesztés is. E szerint az új államtitkári állásra Molnár Viktor miniszteri tanácsost nevezik ki, Molnár Viktor hasznos tevékenységet fejtett ki a csángók és a székelyek érdekében, s így kineveztetése igaz örömmel töltötte el a székelyeket is. Molnár Viktor még fiatal ember jelenleg a közoktatási miniszterium elnöki titkára.

— Személyi hír. Dr. Haan Béla, kézdivásárhelyi kir. törvényszéki bíró, lapunk nagyérdemű munkatársa, hat heti szabadsággal a vészprémmegei Úny községbe utazott.

— Halálozás. Részvétellel közöljük a szomorú jelentést, mely egy korán elhunyt kedves ifju asszony váratlan halálát tudatja a következőkben: Madácsi Gyula, mint bánatos férje és gyermeke Madácsi Annuska; Szóts István, mint édes apa; Szóts Ida, Szóts Irma, Szóts Anna, mint testvérek; a maguk és végül Madácsi, Szóts, Janesó és Kupán családok, mint közeli és távoli rokonok nevében a megszorodott szív lemélyebb fájdalommal tudatjuk, hogy a hűen szerető feleség és jó édes anya, az önfeláldozó édes gyermek, testvér és jó rokon: Madácsi Gyuláné szül. Szóts Vilma életének 18-ik, boldogsággal teljes házasságának 10-ik hónapjában folyó év és hó 14-én hajnali 1 órakor rövid, de kínos szenvedés után Fogarason meghalt. A drága halott porhüvelyé folyó hó 15-én Fogarásról haza szállított és f. hó 16-án, vasárnap délután 2 órakor az ev. ref. egyház szertartása szerint fog a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Emléke legyen áldott, nyugalma esendes! Fogaras—Kézdivásárhely, 1903. augusztus hó 15. A temetés mult vasárnap d. u. ment végbe nagy részvétellel Kézdivásárhelyen.

— Halálozás. Altörjai Balás Pálné született Bokor Karolina egy derék székely asszony, jó család anya, f. hó 15-én hosszas szenvedés következtében Bereczkben elhunyt. Balás Pál bereczki községi jegyző feleségét, Balás Laura Szánthó Gyula honvéd százados neje, Balás Juliánna Kovács Ferencz peselneki áll. tanító neje és Balás Béla édes anyjukat siratják az elhunytban. Temetése aug. 17-én ment végbe nagy részvétellel. Áldás emlékére.

— Orvosok sorsjátéka. Mikor a közegészségügyet beállítottuk törvényeinkbe, az orvosnak csak kötelességeit írtuk elő. Ugy fogtuk fel, hogy azért orvos, ha úgy orvosljon, s ha úgy tetszik gyógyítsa a maga baját is. Így van ez azóta is. Az orvos megy a beteghez éjjel-nappal, hóban, viharban, gyalog s ideje sincs törődni azzal, hogy ő is ember s szervezete mulandó. Nem lehetnek fájdalmai, s ha vannak, el kell, hogy muljanak, mert neki vigasztalni kell a beteget, pedig sokszor maga is vigaszra szorul. Felszarítja a szülőknök gyermekük betegágyánál hulló könnyeit, visszaadja a családnak a fentartót, a gyermekeknek a szülő, megenyhíti a halálra vált ember rettentő kínját — s legtöbbször mi a jutalom érte? Hála soha, köszönet ritkán, de annál gyakrabban az, hogy alkuszának becsülettel végzett munkája jutalmán. Pihenése nincs soha, mert esküje köti, megélhetése ösztönzi. Megdöbbenő, hogy egy írrok fizetése több, mint egy körörszót, pedig négyöt falu népe, apraja, nagyja van gondjaira bízva. De még elszomorítóbb, hogy mikor a legkisebb szolga öregségében nyugdíjjal van ellátva, addig az orvos, a legnemesebb hivatást teljesítő ember, aggodalmaskodva tekint a jövőre, mert sem róla, sem gyermekeiről nem gondoskodik nyugdíjintézmény. Évek óta dolgoznak rajta, hogy megteremtsék az alapot hozzá, sajnos nem sikerül. Most ismét a társadalomhoz fordultak. Saját erejükből sorsjátékot rendeztek nyugdíjalapjuk javára. Vajjon most sem sikerül? Vajjon most is elvonul a társadalom? Vajjon most is elvonja filléreit attól a testülettől, melynek minden egyes tagja fáradságot nem ismerve enyhíti az ember fájdalmát? Akad-e vajjon ember e hazában, ki ne áldozna egy koronát arra, hogy az emberiség jótévéinek öreg napjaikra legyen hova lehajtaní fejüket? Hiszen még nyerni is lehet azon a koronán, nem kevesebb, mint 50,000 korona értékű arany és ezüst ékszert.

H I R D E T É S E K.

Sz. 2085 - 903.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Futásfalva község végrehajtónak Fötés Károly és neje Török Rákhel ikafalvi lakosok végrehajtást szenvedő ellen 1600 K. tőke, ennek 1900. június hó 19-ik napjától járó 7% kamatai, 74 K. 90 f. végrehajtási már megállapított, úgy

30 K. 10 f. jelenlegi és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-sa alapján és 146. §. értelmében, kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, ikafalva község határában fekvő, az ikafalvi 92. számú tlkvbén A + 338, 339. hrsz. ingatlanra 345 K., az 1147. hrsz. ingatlanra 86 K., az 1366. hrsz. ingatlanra 134 K., a 2664. hrsz. ingatlanra 67 K., a 2565½ hrsz. ingatlanra 42 K., az ikafalvi 1020. sz. tlkvbén A + 2608. hrsz. ingatlanra 69 K., az 516/1.

hrsz. ingatlanra 16 K., a 666. hrsz. ingatlanra 35 K. ezennel megállapított kikiáltási árban és pedig az 516/1. 516/3., 666 hrsz. ingatlanra a Dénes Balázs javára bekebelezett házszónélvezeti jog sérelme nélkül végrehajtató képviselője Dr. Vargha Béla ügyvéd közbenjöttével elrendelte.

Árv. határnapul 1903. évi szeptember hó 7-ik napjának délelőtt 9 órája ikafalva községhezához kitűzetik, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alul is eladatni fognak.

Kikiáltási ár 10%-a venni szándékozók által készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez bánatpénz gyanánt leteendő, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény kiszolgáltatandó.

Az árverés egyéb feltételei a keblti tlkvi hivatal és ikafalva község elől-

járságánál a hivatalos órák alatt megtekintethetők.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.
Kézdivásárhely, 1903. évi május 15.
(169. 1—1) **Kovács s. k.,**
kir. t.-sz. bír.

2575—903. Sz. tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kovásznai Takarékpénztár végrehajthatónak Lázár Benedek és neje Kuott Ernesztin végrehajtást szennelő elleni 780 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi királyi törvényszék, a kovásznai kir. járásbíró területén levő, Kovászna község határában fekvő, a kovásznai 2588. sz. tjkvben foglalt 1256., 1257/1. hrsz. ing. 3209 kor., az 1257/2., 1261/2. hrsz. ingatlanra 52 korona, összesen 3261 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte.

A fentebb megjelölt ingatlan az 1903. évi szeptember hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor ezen tlkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-ezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű

elismervényt átszolgáltatni.

A kir. j.-bíró, mint tlkvi hatóság.
Kelt Kovásznán, 1903. évi június hó 8-án.

Száva Jakab,
kir. aljbíró.

Sz. 1559—903. tlkv.

Árverési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dónes Sándor felesernátoni lakos végrehajthatónak, Csorba László felesernátoni lakos végrehajtást: szenvedő ellen 364 K. 94 fl.-lér tőke, ennek 1902. évi február hó 19. napjától járó 6 százalékos kamatai 53 kor. 20 fill. végrehajtási, már megállapított ugy 22 kor. 50 f. jelenlegi és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. ez. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében, valamint a 156. §-a pontjára hivatkozással, a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Alesernátoni község területén fekvő, az alesernátoni 1900. sz. tjkvben A + 3076. hrsz. ingatlanra 134 koronában, A + 3074. hrsz. ingatlanra 167 koronában, A + 3075. hrsz. ingatlanra 335 koronában, A + 1422/1. hrsz. ingatlanból a Csorba László 1/2 rész jutalékára 224 korona, A + 4322. hrsz. ingatlanra 153 koronában, A + 5586. hrsz. ingatlanra 174 koronában, A + 5695. hrsz. ingatlanra 150 koronában, A + 5697. hrsz. ingatlanra 151 koronában, továbbá az alesernátoni 2426. sz. tjkvben A + 2131. hrsz. ingatlanra 703 koronában, A + 5588b/2., 5589., 5590. hrsz. ingatlanokra az árverést 670 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban végrehajtható képviselője Dr.

Szaesvay Gyula kézdivásárhelyi ügyved közbenjöttével elrendelte.

Árverési hatánapul 1903. évi aug. hó 26-ik napjának délelőtti 9 órája Alesernátoni községhezához ki-tűzetik, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alul is eladatni fognak.

A kikiáltási ár 10 százaléka a venni szándékozók által készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-ez. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881.

november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8-§-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letendő bánatpénz gyanánt, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény ki-szolgáltatandó.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.
Kézdivásárhely, 1903. április 28-án.
(168. 1—1) **Kovács,**
kir. trvsz. bír.

ORVOSOK SORSJÁTÉKA.

Az összes nyeremények ez. zerrekéből, arany- és ezüsttárgyakból állanak.

Főnyeremény	1 briliáns nyakláncz, riviére, 44 nagy briliánsból.
értéke	1 pár nagy briliáns fülbevaló.
40 000 korona	1 nagy briliáns női mellű.
	1 arany karperecz briliáns kövekkel kirakva.
	1 briliáns női manquise-gyűrű három tubinkkövel.
Jutalom	1 arany nyakék briliánsokból és valódi gyöngyökből.
értéke	1 pár fülbevaló briliánsokból és valódi gyöngyökből.
10.000 korona	1 női-mellű briliánsokból és valódi gyöngyökből.
	1 arany karperecz kirakva briliánsokkal és valódi gyöngyökkel.
	1 aranygyűrű briliánsokkal és gyöngyökkel.

— Ezen 50.000 korona értékű két nyeremény egy sorsjeggyel is nyerhető.

I. nyeremény 12 személyre való teljes ezüst evőkészlet, remek 1000 kor értékben. szecessziós kivitelben, elegáns tartóban. A készlet 121 darabból áll.

II. nyeremény Szecessziós kivitelű remek női toalettekészlet ezüst-1000 kor értékben. ből, elegáns fatartóban.

További 1837 nyeremény: a K. 500.—, K. 100.—, K. 50.—, K. 20.—, K. 10.— aranyból és ezüsből.

1 sorsjegy ára: 1 korona; portó fejében 10 fillér melléklendő.
5 drb sorsjegy megrendelése esetén a sorsjegyeket portómentesen küldjük. — A sorsjegyek minden bankházban, váltóüzletben és dohánytőzsdében kaphatók. (170. 1—1)

Központi iroda: Budapest, IV., Váci-utca 17.

IFJ. JANCsó MÓZES

a Székelyföld első gőzerőre berendezett
új könyvnyomdája Kézdivásárhelyen.

Rendkívüli olcsó árak.

Néhány évvel ezelőtt városunkban, Kézdivásárhelyen, a mai kor-nak megfelelő, teljesen

ÚJKÖNYVNYOMDÁT

rendeztem be, ellátva azt a legújabb fajta gyorssajtókkal, többfele segédgépekkel,

a legújabb és legmodernebb fajta betűfajokkal, diszítésekkel. Ez időtől fogva sem kiméltem költséget, fáradságot s minden igyekezettel a rohamosan fejlődő korrall lépést tartva, **könyvnyomdát gőzerőre is berendeztem,** azután is több rendben láttam el **újabb és újabb fajta felszerelésekkel.** Időközben kíváncsún láttam, hogy **könyvnyomdát**

KÖNYVKÖTÉSZZETTEL

is kibővitsem a m. t. közönség kényelmére, mi által megkiméltem sok kellemetlenségtől és a tulságos magas árak fizetésétől, — melyek az előtt szokásban voltak, — tehát ezzel is egy újabb szolgálatot kívántam tenni.

Pontos kiszolgálás. Versenyen kívüli árak.

Könyvnyomdamban készült mindennemű nyomtatványokért, úgy annak esinos kiviteléért teljes felelősséget vállalok.

Midőn irányomban eddig tanusított b. pártfogásukért e helyen is köszönetet fejezem ki, kérem azt részemre továbbra is fentartani.

Kézdivásárhelyen, 1903. május hó.

Mély tisztelettel:

Háromszékvármegye nyomtatványszállítója.

IFJ. JANCsó MÓZES,
nyomdatulajdonos.

IZLÉSES MUNKA.